

Λι γυναικες ἐσὶ σκηνῆς.

Μέχρι τῶν μέσων τοῦ 18ου αἰῶνος δὲν ἐπετρέπετο καθόλου εἰς τὴν Γαλλίαν ἡ παρουσία γυναικῶν ἐπὶ τῆς σκηνῆς.

Ἡ ἡγεμονία τῆς ἐκείνης ἐποχῆς εἶπε διηγεῖται ὅτι Ἄρκενχόλτε διὰ τὴν «Ζαϊρά» τοῦ Βολταίρου.

«Παρευρέθη ἐν τῇ παράστασιν τῆς «Ζαϊράς» τοῦ Βολταίρου ἕνας χαράτης ὁ ὁποῖος μόνον κατὰ τὰς Ἀπόκρυφας ἀνέχετο ἐπὶ τῆς σκηνῆς, ἔπαιζε τὸ μέρος τῆς Ζαϊράς καὶ ἔδιδεν εἰς τὸν Δρόσμαν τὴν χονδρὴν ἐξώδη χεῖρά του.

Ἄλλος συγγραφεὺς διὰ τὴν ἰδίαν ὑπόθεσιν γράφει:

«Εἰς μίαν παράστασιν τῆς «Ζαϊράς» τοῦ Βολταίρου πρὶν ἀκόμη ἀρθῇ ἡ αὐλαία ἐφάνη ἐπὶ τῆς σκηνῆς ἕνας ἡθοποιὸς τοῦ θιάσου καὶ ἐξήγησε συγγνώμην διὰ τὴν ἀρχοποιαν, διότι, ὥπως εἶπεν, ὁ ὑποκρινόμενος τὸ πρόσωπον τῆς Ζαϊράς ἡθοποιῶς ἐξωρίζετο».

Ἀλλὰ ὑπάρχει καὶ ἄλλο ἀνέκδοτον· προκειμένης τῆς παραστάσεως τῆς «Τριγενείας» τοῦ Ρακίνα ἐτοίχιστο ἡ γυνὴ τοῦ ἡθοποιῆ, ὅτι ἡ παράστασις ἀναβλήσκειτο ἕνεκα ἀσθενείας τῆς συζύγου τοῦ ὑποκρινομένου τὴν Τριγενειαν...

Λι ἐφημερίδες τῆς Ἀμερικῆς.

Κατὰ τὴν στατιστικὴν τὴν γενομένην ὑπὸ τῆς Ἀμερικανικῆς ἐταιρείας τῶν ἐξοχολόγων ἐφημερίδων ὑπάρχουν ἐν ταῖς Ἡνωμέναις πολιτείαις καὶ ἐν Καναδᾷ ἐν ὅλῃ 538 ἐφημερίδες ἐκδιδομέναι εἰς 29 γλώσσας. Ἐκ τούτων εἶνε 110 Ἰταλικαί, 59 Σουηδικαί, 57 Πολωνικαί, 45 Νορβηγικαί, 42 Βοημικαί, 34 Ἑβραϊκαί, 22 Γαλλικαί, 17 Οὐγγρικαί, 16 Φιλανδικαί, 14 Ὀλλανδικαί, 13 Σλαβικαί, 10 Κροατικαί, 10 Λουθηρανικαί, 10 Σλοβενικαί, 10 Συριακαί, 9 Ἑλληνικαί, 9 Ρουθηνικαί, 8 Ρωσικαί, 8 Σερβικαί, 6 Ρουμανικαί, 6 Πορτογαλλικαί, 5 Κινεζικαί, 4 Ἀρμενικαί, 4 Ἰσπανικαί, 3 Αὐστρο Γερμανικαί, 2 Ἰαπωνικαί, 2 Βουλγαρικαί, 1 Ἑλβετογερμανικὴ καὶ 1 Λεττονικὴ.

Αἱ ἐφημερίδες αὗται διαιροῦνται εἰς 58 ἡμερησίας, 377 ἐβδομαδιαίας, 33 διεβδομαδιαίας, 9 τριεβδομαδιαίας, 32 μηνιαίας, 8 ἐκδιδομένας δις καὶ 1 τρίς τοῦ μηνός.

Δαπανῶνται δι' αὐτάς 827, 000, 500 δολλάρια καὶ 800 πρόσωπα ἀσχολοῦνται.

Αἱ ἐξοχολογικαὶ ἐφημερίδες αὗται κέκτηνται 460 τυπογραφικὰ πιεστήρια καὶ 1614 λινοτυπικὰ μηχανάκια. Αἱ ἐκ τῶν συνδρομῶν εἰσπράξεις κατὰ τὸ 1912 ἦσαν 10,500,000 δολλάρια, ἡ δὲ ἀξία τῶν εἰσπραξέων τὰς ὁποίας ἐδημοσίευσαν 7,380,000 δολλάρια.

Οἱ σκύλοι τῶν μουσικοδιδασκάλων.

Οἱ μουσικοδιδασκαλοὶ ἀγαποῦν πολὺ τοὺς σκύλους.

Ὁ Λιστ ἰδὼν εἰς τὸ σπίτι τοῦ ἐκδότου τοῦ Ἰωάννου Ρογκόρδι τὸν σκύλον τοῦ Βελισσάριου ἔλαβε τόσον δι' αὐτὸν ἐνδιαφέρον, ὥστε εἶχε διατάξει τὸν ὑπηρετήν του ὅπως καθημερινῶς μὲ τὰς διαφόρους προμήθειας τὰς ὁποίας ἔκρινε πρὸς συντήρησιν τῶν ἀγοράζων καὶ γλυκύσματα διὰ τὸν σκύλον καὶ διέρχεται ἀπὸ τὸ σπίτι τοῦ Ρογκόρδι διὰ νὰ τὰ ἀφίνη.

Ὁ Μασκάνη εἶχε καταστῆ ἀχώριστος ἀπὸ τῆς «Τουμίν», ἡρθάνετο δὲ τοιαύτην συμπάθειαν πρὸς τὸ σκυλὶ αὐτό, ὥστε κατὰ τὸν θάνατόν του ἔμεινε δέκα ἡμέρας ἄσιτος.

Ὁ Σαλὶν Σαλὲν ἐπίσης ἠγάπα πολὺ τοὺς σκύλους. Εἰς τὸ μέγαρόν του ἐτρέφετο εἰκοσάς τοιούτων ζώων οὐχὶ δὲ σπανίως οἱ φίλοι του ἔλεγον εἰς τὸν μουσι-

κοδιδάσκαλον ὅτι «τὸ μέγαρόν του εἶνε τὸ μόνον ἡθροισμα τῶν ὁποίων δὲν πληρύνεται εἰσόδος».

Τὸ μικρότερον διβλίον.

Εἶνε ἀναμφισβήτητον ὅτι τὸ μικρότερον μεταξὺ τῶν βιβλίων τῆς ὑψηλῆς εἶνε τὸ Ἀγγλικὸν ἡμερολόγιον «Μπίζον τοῦ 1838» τὸ ὁποῖον ἔχει μήκος ὀλιγώτερον τῶν δύο ἑκατοστῶν τοῦ μέτρου καὶ ἡμισυ ἑκατοστὸν πλάτους. Τὸ μικροσκοπικὸν ἡμερολόγιον τοῦτο εἶνε εἰκονογραφημένον καὶ περιλαμβάνει τὰς εἰκόνας τοῦ Γουλιέλμου τοῦ Δ', τῆς Βασιλίσσης Βικτωρίας, τοῦ Οὐάλλτερ Σκῳτ καὶ Μόζαρτ. Τὸ ἡμερολόγιον τοῦτο εἶνε ἀδύνατον νὰ ἀναγνωσθῇ διὰ γυμνοῦ ὀφθαλμοῦ καὶ μόνον δι' ἰσχυροτάτου φακοῦ εἶνε δυνατὴ ἡ ἀνάγνωσις του. Ἐν ἀντίτυπον τοῦ ἀθურματικῶς ἡμερολογίου ἐπωλήθη ἐσχάτως ἐν Λονδίνῳ ἀντὶ 120 φράκων.

Πόλις τῶν θεάτρων.

Ἐν Νέα Ὑόρκη ὑπάρχουσι περισσότερα θεάτρα παρὰ ὅσα ὑπάρχουσιν εἰς ἡμίσειαν δωδεκάδα ἄλλων μεγαλοπόλεων ὁμοῦ λαμβανόμενων. Ἐκ τῶν τελευταίων στατιστικῶν ἐξάγεται ὅτι ἐπὶ μόνῃς τῆς νήσου Μανχατάν ὑπάρχουσιν 119 κανονικὰ θεάτρα. Πάντα ταῦτα εἶνε ἀνοικτὰ διαρκούσης τῆς θερινῆς περιόδου. Ἐκτὸς τῶν τακτικῶν τούτων θεάτρων, ἡ Μανχατάν ἔχει 265 κινηματογραφικὰ θεάτρα, ἐξ ὧν τὰ 38 λειτουργοῦσιν ἐν ὑπαίθρῳ. Οὕτως ὁ ὅλικός ἀριθμὸς τῶν θεάτρων τῆς Μανχατάν ἀνέρχεται εἰς 384.

ΤΕΤΡΑΣΤΙΧΑ

1

Ποῖα μάτια θὰ σὲ κλάινουν καὶ ποῖο θλιμμένο στόμα
Τῇ λατρενῇ ζωοῦλα σου θὰ μοῦ μοιρολογήσῃ ..
Ποῦ ποῖν ὁδὸς ὁλόχαρξ καὶ ὀλάνθισμένη ἀκόμα
Ἐγὼ μὲς στοὺς κακοὺς περὶ λυπαρὰ νὰ οὐίσῃ;

— Ὡ πεθαμμένη Ἀγάπη μου - μονάχος θε νὰ κλαῖω
Στὸ τάφο ποῦ ἀνοίξαμε προχθὲς τὸ μαῦρο δεῖλ,
Καὶ νοσταλγὸς πεντάσφανος τοὺς πόθους μου θὰ καίω
Σὰν ἀρρωστο κανδήλι.

2

Στοὺς κάμπους τοὺς ἀπόμερους καὶ τοὺς θλιμμένους
[πᾶμε

Φαντάσματα περὶ λυπαρὰ μαζί νὰ θυμηθοῦμε
Τὰ πεθαμμένα Εὐδύλλια ποῦ τόσο τὰ θυμᾶμαι,
Καὶ στοῦ Καημοῦ τὰ πέλαγα τὰ μαῦρα νὰ πιγοῦμε...

*Ετοι στὸ φῶς τοῦ φεγγαριοῦ τοῦ ὁμοῖον μὲ νεκροθήκη
Θάψατε σάμπως σὲ σωρούς, σὲ μνήματα σκυμμένοι,
Στῶν ἐρημῶν τὰ σύθαμπα, χλωμὴ μου Βεατρίκη,
Τῶν Περσασμένων ἡρωοὶ βουβοὶ καὶ παγωμένοι.

3

— Ὡ τοὺς καῖμους ποῦ πλέκονται καὶ κλαῖνε στὴ ψυ-
[χὴ σου

Καὶ τὰ δικὰ μου σωθικὰ τὰ πεθαμμένα τῶνε,
Μελαγχολίες, ἡ Λύπη μου, σκοιλήκια, μαρσμοὶ σου
Καὶ τὰ θλιμμένα μάτια μας ἀνάκρουσμοί σου, Πόνε.

*Ἐλα βουβοὶ νὰ γύρουμε στὸ τελευταῖο κλάμμα
Στὰ παγωμένα σκέλεθρα, νὰ καρτεροῦμε ἀντάμα
Κοντὰ στοὺς ἔρμους ψύθρους τ' Ἀχέροντος, σιμά του
Πεντάσφανοι, τὴν ποθητὴν αὐγοῦλα τοῦ Θανάτου.

Χανία

ΘΡ. Ν. ΣΤΑΥΡΑΚΗΣ